

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **I. K.**

skazanego z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 stycznia 2025 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 27 czerwca 2024 r., sygn. akt II AKa 80/24,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Białymstoku
z dnia 15 stycznia 2024 r., sygn. akt III K 97/23,
na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

W złożonej przez obrońcę skazanego I. K. (adw. J. Z.) kasacji, podnoszącej zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego i materialnego, zawarto również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego, przez tę skargę, orzeczenia.

W ocenie obrońcy, podniesione w kasacji zarzuty, wskazują na powstanie prawdopodobieństwa uchylenia zaskarżonego wyroku, a nadto „istnieje realne niebezpieczeństwo poniesienia przez skazanego rażąco ciężkich dolegliwości wynikających z wykonania prawomocnego wyroku, których nie powinien doznać wobec zasadności wniesionej kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, iż w myśl art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Wstrzymanie wykonania orzeczenia ma niewątpliwie charakter wyjątkowy, wprowadza bowiem odstępstwo od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (*vide* art. 9 k.k.w.), a wobec tego nie podlega wykładni rozszerzającej, zaś samo wniesienie kasacji nie stanowi dostatecznej podstawy do zastosowania tej szczególnej instytucji. Łączy się to bowiem z faktem, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć. Wprawdzie przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie formułuje przesłanek przemawiających za podjęciem takiej decyzji, jednakże w orzecznictwie od dawna utrwalone jest stanowisko, że zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia winno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia, przed rozpoznaniem skargi kasacyjnej spowodowałoby dla osoby skazanej wyjątkowo dolegliwe skutki i w zasadzie nieodwracalne skutki. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę i charakter postawionych zarzutów kasacyjnych i ich widoczną już *prima facie* zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia wniesionej skargi, gdyż w takiej sytuacji wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla skazanego poważne i nieodwracalne następstwa.

Oceniając niniejszy wniosek przez pryzmat powyższych reguł, stwierdzić należy, że w przedmiotowej sprawie takie okoliczności nie zachodzą. Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego stwierdzić należy, że w uzasadnieniu, zawartego w kasacji wniosku o zastosowanie instytucji z art. 532 § 1 k.p.k., nie wykazano bowiem, iż skazany rzeczywiście mógłby ponieść takie poważne, nieodwracalne następstwa, zaś argumentacja obrońcy nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku

sądu odwoławczego. Na obecnym etapie postępowania można jedynie powiedzieć, że niewątpliwie zasadność wniesionej na rzecz I. K. skargi, zostanie szczegółowo i wnikliwie przeanalizowana przez Sąd Najwyższy podczas jej rozpoznania. Rzecz jasna takiej gruntownej oceny nie można dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania kasacji w sytuacji, gdy omawiana skarga nie podnosi tego rodzaju uchybień oraz argumentów, które w sposób oczywisty, a więc bez potrzeby głębszego wnikania w całokształt materiałów sprawy, wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości, ewidentną ich zasadność.

Na marginesie dostrzec również należy, że w pisemnej odpowiedzi na tę kasację, prokurator wniósł o jej oddalenie jako wręcz oczywiście bezzasadnej.

W tym stanie rzeczy, nie przesądzając (w kontekście wcześniejszych uwag) w żadnym stopniu przyszłego rozstrzygnięcia, które zapadnie po merytorycznym rozpoznaniu kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy za uwzględnieniem przedmiotowego wniosku obrońcy I. K. o zastosowanie wyjątkowej instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe względy, orzeczono jak w sentencji.

ł.n

r.g.